

[Socialministeren.]

var slaaet ud i Tilværelsen, vilde man ganske afgjort være naaet op paa vel omkring det dobbelte Antal. Det er altsaa Antallet af dem, der er slaaet ud af helbredsmæssige eller arbejdsmæssige Grunde.

Og det er ikke Arbejdere alene. Det kan være handlende, og det kan være mange andre Mennesker; ikke mindst ved vi, at for en meget stor Gruppe af Mennesker, der har været beskæftiget i Handelsvirksomhed, er det, naar de mister deres Stilling i en Alder af 45—46—47 Aar, aldeles umuligt at finde Beskæftigelse igen. Der er mange, der søger mig i Ministeriet, som har været beskæftiget i Handelsvirksomhed, og som netop er i den Alder, og for hvem det er ganske umuligt at komme ind i nogen som helst anden Virksomhed; de har ikke lært andet end den Slags Sager, de hidtil har været beskæftiget med, og de er saaledes meget ulykkeligt stillet. Altsaa, der er en naturlig Begrundelse i de bestaaende Forhold for at nedsætte Aldersgrænsen for Opnaelse af Aldersrente.

Det ærede Medlem spurgte derpaa, hvorfor vi havde valgt at forhøje Invalidepræmien med netop 2 Kr. 40 Øre. Nu er det ikke 2 Kr. 40 Øre for alle. Jeg har gjort opmærksom paa, og det ved det ærede Medlem jo ogsaa udmærket godt, at for Ægtefæller, der har meldt sig inden for den af Loven fastsatte Alder, er det kun 2 Kr. 04 Øre, og det ærede Medlem ved, at for hvert Aar, der gaar, vokser dette Antal ganske automatisk, medens Antallet af dem, der skal betale 2 Kr. 40 Øre, paa samme Maade automatisk falder, saa selv om Gennemsnitsforhøjelsen er 2 Kr. 33 Øre, vil denne Gennemsnitsforhøjelse falde, efterhaanden som vi kommer frem Aar for Aar.

Men naar netop det Tal er valgt, skyldes det den Omstændighed, at da Regeringen havde bestemt nogenlunde, hvilket Beløb Staten kunde og burde ofre i Øjeblikket paa denne Lovgivning, og undersøgt, hvad der saa maatte paalægges de forsikrede for at faa gennemført rimelige Forbedringer, kom vi til et Beløb af en saadan Størrelse, at da Sygekassedirektoratet skulde bestemme, hvordan Præmierne skulde være, for at Sygekasserne kunde arbejde med dem, fik vi netop de Tal, som her er angivet. Mere kunstigt er det hele ikke. Det ærede Medlem behøver altsaa ikke i det kommende Udvalg at rette særlig Forespørgsel i den Henseende.

Saa spurgte det ærede Medlem om Udgifterne, og hvor det var, Finansministeren vilde lægge Skatterne, hvem der skulde

betale o. s. v. Det ærede Medlem pegede selv paa, at der er fremsat andre Udgiftslove, men glemte visse Landbrugslove, der ogsaa koster Penge, uden at man fra hans eller hans Partifællers Side har spurgt om, hvor Pengene skal komme fra. Det samme gælder de Militærlove, der er fremsat, og som ogsaa vil koste Penge, der har man heller ikke været særlig emsig efter at spørge om, hvor Pengene skal tages fra. Men for samtlige Udgiftslove gælder, at Finansministeren i rette Tid vil fremsætte Forslag om de nødvendige Dækningslove.

Det ærede Medlem Hr. Skjerbæk ønskede, at man tog mere Hensyn til opsparede Formuer og mindre Pensioner, og jeg er ikke principielt uenig med det ærede Medlem. Det er et Spørgsmaal om Penge. Hvis man forhøjer den Grænse, man skal naa op til, før Fradragene i Renten finder Sted, uden at ændre selve Renten, betyder det en betydelig Merudgift, og skal vi inden for de samme Udgifter begynde at røre ved det, kan der ikke, hvis de, der ingen Indtægter har af nogen som helst Art, skal have en Rente, som sætter dem i Stand til at føre en blot nogenlunde rimelig Tilværelse, blive Mulighed for en anden Ordning end den, vi har i Øjeblikket.

Men det ærede Medlem Hr. Villumsen var inde paa Tanken om en Overbygning, og det er ogsaa min Opfattelse, at der maa kunne skabes Muligheder for en frivillig Overbygning over Aldersrenteforsikringen, hvor der naturligvis i saa Fald ikke skal tages de samme Hensyn, som man i Øjeblikket tager, til Indtægter ud over en vis Størrelse; altsaa ved en saadan frivillig Overbygning maa der tages en anden Stilling til det, der samles. Men det er et Problem, der vil kræve indgaaende Overvejelser og Undersøgelser. Der er mange praktiske Vanskeligheder forbundet med overhovedet at faa gennemført en Ordning, som i Praksis kan virke saadan, at Befolkningen virkelig for Alvor tilslutter sig en saadan frivillig Merforsikring ud over det, der ligger i den rene Aldersrente.

Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser om Moderskabsforsikringen da ligger der i Befolkningskommissionen Forslag, der er modtaget, tror jeg, fra Dansk Kvindesamfund og andre Kvindeorganisationer, og jeg venter jo, at naar Befolkningskommissionens Betænkning til sin Tid kommer til at foreligge og der skal lovgives paa Grundlag af denne Betænkning; vil der maaske ikke alene paa dette Omraade, men ogsaa paa andre Omraader komme til at finde en Lovgivning Sted,